

Prevaricació, franquisme i antifranquisme de Garzón

dimecres, 05 maig 2010

Per Ramón Piqué*. Publicat a la secció "Col·laboracions" d'Opinió de L'Accent núm. 177.

Davant de la notícia sobre el delictes de prevaricació imputat al jutge Garzón en relació a la repressió franquista -no pas en les altres acusacions en causes com el Gürtel i el Botín- i davant del moviment de suport que intenta identificar-lo com a defensor dels drets humans cal fer diverses consideracions.

El jutge Garzón, poc abans de l'inici dels Jocs Olímpics de Barcelona, l'any 1992, va aprovar la comunicació en dependències de la Guàrdia Civil d'una quarantena d'independentistes catalans. Els dies que vam romandre detinguts vam ser objecte de tortura i molts de nosaltres teníem nafres prou visibles que evidenciaven el tracte que havíem rebut. Tots nosaltres vam declarar davant el jutge Garzón sense que aquest fes absolutament res per saber l'origen de les lesions que presentàvem. Molts de nosaltres vam fer esment explícit del tracte rebut sense que el jutge s'immutés.

El jutge Garzón va fer servir les declaracions extretes sota tortura per instruir la seva causa. Les denúncies per tortura van ser arxivades totes, sense excepció. Ni ell com a jutge de l'Audiència Nacional espanyola, ni cap altra instància judicial, van fer cap mena d'investigació.

Van haver de passar dotze anys per tal que el Tribunal dels Drets Humans d'Estrasburg condemnés l'Estat espanyol per haver vulnerat l'article número 2 de la Convenció contra la Tortura per no haver investigat les denúncies tot i les evidències existents. Aquesta condemna és literalment una condemna de prevaricació (per no haver fet allò que per llei tocava) i un dels màxims responsables jurídics d'aquesta prevaricació era, precisament el jutge Garzón. El jutge i l'aparell polític i jurídic espanyol, però, van ignorar la sentència i no es van depurar cap mena de responsabilitats.

El jutge Garzón va ser el responsable judicial de la detenció i tortura a mans de la Guàrdia Civil d'aquells independentistes catalans. El jutge que va ser responsable de la nostra detenció i tortura és avui víctima de la seva pròpia medicina. Qui avui jutja Garzón forma part del mateix entramat jurídic-polític que ell, i si se'n surt, el jutge Garzón continuarà aplicant les lleis com sempre. Probablement la comunicació i la tortura, continuarà formant part del seu decàleg i de la seva manera d'instruir.

La tortura i la impunitat és una constant sense solució de continuïtat des de la mort del dictador. Els sectors que van pactar l'anomenada transició van deixar intactes una part important de l'estructura de l'estat franquista. L'exemple més paradigmàtic n'és l'Audiència Nacional, hereu directe del Tribunal d'Ordre Públic (TOP), que ha exercit un paper especialment repressor contra l'independentisme català dels anys vuitanta i noranta, i que continua essent la fórmula triada per l'Estat per resoldre determinats conflictes polítics.

La impunitat que nosaltres vam viure, doncs, té arrels en el franquisme i part dels motius pels quals vam ser detinguts tenen també a veure amb aquell període i amb la manera com es va voler tancar.

Trenta anys després de la mort del dictador la tortura continua essent una xacra a l'Estat espanyol i malgrat els informes i les sentències internacionals l'aparell jurídic-polític de l'Estat espanyol continua negant-la. Segons dades de la Coordinadora per la Prevenció de la Tortura a l'Estat espanyol la xifra de denúncies supera les sis mil des d'inicis de segle XXI.

Com a víctimes de la tortura, estem en desacord amb el fet que aquest jutge sigui en el banc dels acusats a causa de la iniciativa que moltes associacions i persones anònimes estan tirant endavant des de fa anys en contra de la impunitat i a favor de les víctimes de l'alçament feixista.

Com a víctimes de la tortura voldríem veure en el banc dels acusats els agents que ens van torturar i els seus responsables polítics i judicials. Com a víctimes de la tortura voldríem veure el jutge Garzón al banc dels acusats responnent per la seva passivitat davant dels centenars de persones torturades que han passat davant d'ell.

* L'autor va ser represaliat de l'Operació Garzón i és membre de l'Associació Memòria Contra la tortura